

Forslag til lov om ændring af skattestyrelsesloven, ligningsloven, statsskatteloven og kilde-skatteloven samt ophævelse af lov om bindende forhåndsbesked og omkostningsdækningsloven. (Omkostningsdækning i skatteankenævns-sager, udvidet adgang til bindende forhåndsbesked og sammenskrivning af skatteproceslove).
(Lovforslag nr. L 121).

Forslag til lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem de nordiske lande.
(Lovforslag nr. L 122).

Socialministeren (Karen Jespersen) har meddelt mig, at hun ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om forhøjelse af hædersgaver.
(Lovforslag nr. L 123).

Medlemmer af Folketinget Pia Gjellerup (S), Jørgen Estrup (RV) og Peter Duetoft (CD) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om vederlag og pension m.v. for ministre. (Ministerorlov).
(Lovforslag nr. L 124).

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af forretningsordenen for Folketinget.
(Beslutningsforslag nr. B 79).

Medlemmer af Folketinget Jette Gottlieb (EL) og Søren Søndergaard (EL) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af Arbejdsretten.
(Beslutningsforslag nr. B 78).

Miljø- og energiministeren (Svend Auken) har meddelt mig, at han ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig:

Redegørelse om Dansk Olie og Naturgas A/S m.v., dets virksomhed, planer og finansiering.
(Redegørelse nr. R 6).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil blive optaget i Folketingstidende.

Endvidere er fremsendt den af DONG A/S udarbejdede redegørelse til brug for Folketinget

i henhold til § 4, stk. 2, i loven om Dansk Olie og Naturgas A/S m.v. sammen med en udtalelse fra repræsentantskabet i selskabet.

Eksemplarer vil blive omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene.

Formanden:

Det som nr. 12 opførte spørgsmål (spm. nr. S 774), der er stillet til undervisningsministeren af Frank Dahlgaard, udsættes efter aftale til næste spørgetid.

Spm. nr. S 747

1) Til statsministeren af:

Helge Sander (V):

»Hvorledes vil statsministeren indfri det løfte om afgiftslettelse over for tekstilindustrien, som han afgav i forrige uge ved et møde i Ikast?«

Skriftlig begrundelse

På et møde mandag den 25. november 1996 på Midtjysk Farveri A/S i Ikast med ca. 70 tilstedeværende journalister, ledelse og medarbejdere fra virksomheden samt repræsentanter for tekstilindustrien holdt statsministeren en tale, hvori der efter de tilstedeværendes opfattelse blev afgivet løfte om afgiftslettelse i millionklassen.

I farveriernes bestræbelser på overlevelse i den skarpe konkurrence på det internationale marked var statsministerens løfte om afgiftslettelse en kærkommen melding til en hårdt presset branche.

Spørgeren står derfor uforstående over for, at statsministeren senere skriftligt har meddelt farveriet, at løftet er trukket tilbage.

Helge Sander (V):

Som det fremgår af den skriftlige begrundelse for spørgsmålet, er det farverierne og hele dansk tekstilindustri konkurrenceforhold, der interesserer mig i denne sag.

Afgiftsbelastningen er direkte truende for hele branchen, og i denne sag taler vi ikke blot om at flytte nogle millioner, nej, vi taler om en hel branches overlevelse, og derfor er statsministerens besvarelse i dag af betydning for et meget stort antal arbejdspladser.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):
Spørgeren spørger om et bestemt møde, der fandt sted i Ikast for ikke så lang tid siden, og jeg kan holde mig til det, jeg tilkendegav på mødet.

Vedrørende CO₂-afgiften sagde jeg, at farverierne brændsel til varme i forbindelse med rensning, vaskning og farvning af nye tekstiler beskattes med den lave sats for lette processer.

Helge Sander (V):

Så vil jeg spørge statsministeren, om en sådan udlægning af mødet svarer til den optimistiske tone, som jeg på de mange tilstedeværende forstår blev anlagt både før mødet og under selve mødet, og hvor det drejede sig om, at statsministeren skulle have noget med til industrien, som for alvor battede.

Mener statsministeren, at hans nuværende udlægning svarer til den optimistiske tone, der blev anlagt den dag?

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Kan statsministeren herfra oplyse, hvilken ændring af afgiftssatserne i positiv retning et sådant løfte, som statsministeren citerer i sit svar her, skulle give industrien, idet der jo, så vidt jeg har fået oplyst, ikke er nogen forskel på indholdet i den melding og så det, farverierne betaler i dag sammenlignet med anden industri?

Og vil statsministeren også oplyse, om farverierne energiomkostninger i forbindelse med deres produktion er væsentlig anderledes end for andre industrier, der er godkendt i CO₂-lovgivning for virksomheder med tunge processer?

Egil Møller (DF):

Vil statsministeren bekræfte, at industriens folk samt adskillige journalister på mødet i Ikast har fået den helt klare opfattelse, at der er givet tilsagn om en lavere CO₂-afgift?

Og såfremt det ikke er tilfældet, agter statsministeren så at gøre en ekstra indsats for ikke i fremtiden at love mere, end han kan holde?

Og endelig: Agter statsministeren at undskylde og beklage sin udtalelse i Ikast?

Charlotte Antonsen (V):

Statsministeren læser her op af en tale, og derfor vil jeg spørge statsministeren, om det var den samme tale, der ordret blev læst op af på det pågældende møde, eller det er en tale, der er skrevet efterfølgende, således som det i hvert fald er fremgået af pressen.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg er på sin vis dybt rørt og beæret over den massive interesse, der har omgivet mødet i Ikast. Jeg er også slået af den store interesse fra de folketingsmedlemmer, som ikke var til stede på det pågældende møde. Det er forunderligt, men naturligvis også fornøjeligt at konstatere en sådan optagethed.

Jeg har med hensyn til det første udsagn, om den optimistiske tone, flere gange sagt – og det vil jeg gerne bekræfte – at det forekommer mig, at et af problemerne for hr. Helge Sander er, at tekstil- og beklædningsindustrien for tiden har et for pessimistisk grundsyn på fremtiden, og at det har givet sig forskellige udslag.

Et eksempel har været industriens egen vurdering af eksportfremgangen i første halvår af 1996, som viste sig at ligge markant under de faktiske tal for eksportfremgangen.

Og en anden ting, som jeg synes vi skal være opmærksomme på, når vi skal se på tekstil- og beklædningsindustriens fremtid – ud over det optimistiske og positive billede, der faktisk tegner sig – er, at hvis den er sig sit miljømæssige og økologiske ansvar bevidst, er dens konkurrenceevne overordentlig stærk, fordi forbrugernes bevidsthed med hensyn til miljømæssigt og økologisk rigtigt producerede varer er stærkt stigende på verdensmarkedet, og her er der en offensiv fremgangsmulighed, som vi bestemt skal være opmærksomme på, hvilket jeg også klart har tilkendegivet over for samme industri.

Fru Anne Birgitte Lundholt talte om, at der skulle være afgivet et løfte, og det har jeg svaret på i mit første svar på hr. Helge Sanders spørgsmål, og det, jeg har sagt, er, at jeg på mødet tilkendegav, at når det gælder CO₂-afgiften, beskattes farverierne forbrug af brændsel til varme i forbindelse med rensning, vaskning og farvning af nye tekstiler med den lave sats for lette processer. Det er det, der er sagt, det er det, der er konstateret, og det er det, der står ved magt.

Og med hensyn til spørgsmålet om energiomkostningerne for produktionen vil jeg sige, at jeg meget gerne vil svare skriftligt på et

spørgsmål af den karakter, så vi kan få tallene frem til sammenligning af de forskellige brancher. Jeg har ikke tallene på mig, men lad mig få spørgsmålet tilsendt, så skal jeg gerne svare på det.

Jeg fik et spørgsmål til om opfattelsen af mødet, og dertil kan jeg kun svare, at jeg har sagt det, som jeg just har redegjort for, og sådan er det.

Helge Sander (V):

Det er jo en smuk tale, statsministeren holder om forholdene i tekstilindustrien. Problemet er blot, at industrien ikke deler statsministerens optimisme, og det er jo derfor, interessen for, hvad statsministeren har sagt, er så stor, for alle ved jo – måske med undtagelse af statsministeren – at det er et reelt problem, som denne branche slås med hver dag, og som meget vel kan være afgørende for branchens overlevelse.

Derfor er det så væsentligt, og derfor synes jeg, statsministeren kom meget let hen over sine svar på alle fire spørgsmål, bl.a. om, hvad det konkret var, statsministeren havde i posen til tekstilindustrien den pågældende mandag. Og det er et af de svar, som jeg synes vi har behov for at få præciseret meget nøje i dag.

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Vi må også konstatere, at statsministerens overraskelse over, at andre interesserer sig for sagen, og det, at statsministeren ene af alle bedømmer tekstilindustriens fremtidsmuligheder som værende bedre, end hele branchen bedømmer dem, medfører, at jeg vil spørge statsministeren, om den opfattelse, han her fremfører om tekstilindustriens fremtid, deles af de medarbejderrepræsentanter, der var til stede på det pågældende møde. For jeg har haft den opfattelse, at medarbejderrepræsentanterne delte den opfattelse, som industrien og i øvrigt også pressen havde af mødet.

Og når det nu er sådan, at statsministeren her bekræfter, at det, der på mødet blev sagt om CO₂-afgiften, var, at industrien ikke ville få en eneste øre i lettelse, og statsministeren blot læste op, hvad fakta er i dag, vil jeg endnu en gang bede statsministeren om herfra også at forklare over for mig – på samme måde som han gjorde det over for hr. Helge Sander – hvad det var for en positiv nyhed, han havde med på mødet.

Svend Aage Jensby (V):

Jeg vil spørge statsministeren, om det forholder sig sådan, at det var Skatteministeriet, der om morgenen den 26. november rettede en henvendelse til Statsministeriet for at gøre opmærksom på, at de løfter, statsministeren havde givet aftenen forinden, ikke kunne holde vand.

Og jeg skal uddybe spørgsmålet yderligere: Har det, som statsministeren gav udtryk for i Herning, været drøftet skriftligt eller telefonisk eller på anden måde mellem Skatteministeriets og Statsministeriets ministre og embedsmænd?

Egil Møller (DF):

Jeg forstod på statsministerens svar, at statsministeren ikke ønsker at indfri de løfter, der åbenbart blev afgivet på mødet i Ikast, og derfor vil jeg endnu en gang spørge statsministeren, om statsministeren så vil beklage, at de udtalelser, der kom på mødet, åbenbart er blevet misforstået af mange mennesker på det møde.

Vil statsministeren beklage, at statsministeren tilsyneladende formulerer sig sådan, at det giver anledning til, at mange ikke opfatter hans udtalelser på samme måde, som statsministeren åbenbart ønsker at de skal opfattes.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Til fru Anne Birgitte Lundholt:

Jeg er ikke så forundret eller overrasket, men glæder mig faktisk over den store interesse, der er for dansk erhvervslivs fremtid, og tager det også som udtryk for, at det er det, der interesserer, og det, der bærer spørgerne. Og derfor skal jeg gentage mit tilsagn til fru Anne Birgitte Lundholt om, at jeg meget gerne – naturligvis med bistand fra ekspertise i Miljø- og Energiministeriet og Skatteministeriet – bidrager til at belyse forholdene med hensyn til CO₂-afgiftens størrelse og dens betydning for omkostningsstrukturen for de enkelte brancher, herunder også tekstil- og beklædningsindustrien. Det gør jeg meget gerne, for det synes jeg bestemt vi har en fælles interesse i.

Jeg tror, det er klogest at holde sig dér, fordi derved får vi også belyst de faktiske forhold på en god og på en rigtig måde.

Hr. Jensby havde et spørgsmål – jeg fik ikke helt fat i alle detaljerne – men om kontakten og samarbejdet mellem sektorministerierne og Statsministeriet, og jeg kan sige til hr. Jensby: Det er formentlig, som det foreligger oplyst for mig, foregået helt efter sædvanlig procedure. Mere er der vist ikke at sige om det.

Til hr. Egil Møller kan jeg kun sige, at jeg skrev et brev til direktøren, da jeg så pressens omtale dagen efter mødet, og præciserede mine udtalelser, og jeg tror, det er spørgeren bekendt, at jeg i et svarbrev har fået bekræftet, hvad jeg rent faktisk sagde, nemlig at det, jeg redegjorde for, var beskatning til den lave sats for let proces.

Helge Sander (V):

Jeg synes, vi meget let kunne komme videre i sagen og i belysningen af det, der er passeret, hvis statsministeren ville fortælle, hvad det var, han havde i posen den dag, han var i Ikast.

Svend Aage Jensby (V):

Det er altså for let – undskyld, jeg siger det, hr. statsminister – blot at henvise til, at det sikkert er foregået mellem ministerierne som sædvanlig.

Nu spørger jeg ganske konkret, og statsministeren må kunne svare lige så konkret, for hvis der er nogen sag, der må have optaget statsministeren, så er det pressens omtale af det møde, der fandt sted i Ikast den 25. november – i øvrigt i det område, hvor statsministeren selv er valgt. Derfor må statsministeren nøjagtig kunne huske, hvad der er sket, og nu kommer spørgsmålet: Er der rettet henvendelse til Statsministeriet eller til statsministeren fra Skatteministeriet om morgenen den 26. november eller ikke?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg må have den slags spørgsmål om tidspunkter konkret, så jeg kan forholde mig til dem. Jeg vil ikke begive mig ud i gætterier her under et onsdagsspørgsmål, som i øvrigt ikke er forudskikket. Er der ønsker om at få belyst en bestemt håndtering af et bestemt spørgsmål, besvarer jeg det gerne på skrift.

Derudover har jeg egentlig ikke mere at tilføje til den store spørgeinteresse.

Anders Fogh Rasmussen (V):

Kan vi på baggrund af de svar, som statsministeren har givet her, konkludere, at statsministeren intet som helst havde med i posen?

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Jeg vil gerne høre, om statsministeren ikke kunne fortælle, hvad han havde i posen. Altså når Jeltsin rejste rundt og lovede en hel masse, var der altid traktorer og alt muligt andet i posen, og jeg kan da ikke forestille mig, at statsministeren har sagt det, uden at der har været dækning.

Jeg synes også, hr. Jensbys meget præcise spørgsmål om, hvornår der er rettet henvendelse, da må være muligt at besvare. Kunne vi ikke få et svar på, om der efterfølgende fra Skatteministeriet er gjort opmærksom på, at det løfte, der blev afgivet, ikke kunne holde?

Charlotte Antonsen (V):

For det første fik jeg ikke svar på mit første spørgsmål om, hvornår den tale, som statsministeren nu læser op af, blev læst op første gang. Blev der læst op af den den 25. november, eller talte statsministeren, som det er fremgået af pressen, uden manuskript?

Så vil jeg godt i forlængelse af det, hr. Jensby spurgte om, høre, om der har været skriftlig korrespondance mellem Statsministeriet og Skatteministeriet vedrørende farveriernes CO₂-afgift?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg har ikke meget nyt at tilføje. Jeg må sige til Folketingets medlemmer, der interesserer sig så voldsomt for mødet: Hvis der er konkrete spørgsmål om konkrete tidspunkter, modtager jeg dem gerne på skrift, så man kan få et konkret svar.

Der er, som jeg også sagde før, al mulig grund til at tro, at der er den sædvanlige forberedelse til sådanne møder – når jeg skal svare på et konkret spørgsmål – der relaterer sig til et sektorministerium. Det er der ikke noget nyt i. Og jeg vil bestemt tro, som det også foreligger for mig, at det har man naturligvis forberedt præcis, som man gør på andre områder. Sådan er det.

Med hensyn til, hvad der konkret er blevet sagt, kan jeg kun henholde mig til det, jeg sagde før, at jeg har talt om – som jeg udtrykte mig – den lave sats for let proces i CO₂-afgiftssammenhængen, og derudover er det udsagn bekræftet fra direktøren fra den pågældende virksomhed i et brev til mig nogle dage efter.

Anders Fogh Rasmussen (V):

Vi kan altså konkludere, at statsministeren intet som helst havde med til mødet. Så er det fastslået.

Men så siger statsministeren, at han ikke kan svare på spørgsmålet om, hvorvidt der er rettet henvendelse fra Skatteministeriet, men han vil formode, at der ved forberedelserne til mødet er foregået sådan en helt sædvanlig kontakt mellem Skatteministeriet og Statsministeriet. Ja, det taler alt for. Det er slet ikke det, Folketinget interesserer sig for.

Det spørgsmål, som hr. Jensby har stillet, er: Blev der om morgenen den 26. november rettet henvendelse fra Skatteministeriet til Statsministeriet for at gøre opmærksom på, at det, statsministeren havde lovet på mødet i Ikast, ikke holdt vand.

Nu vil jeg gerne bede statsministeren under de velkendte regler, der gælder for ministeransvar, svare Folketinget på, hvorvidt der fra Skatteministeriet er rettet en sådan henvendelse til Statsministeriet for at berigtige det, statsministeren havde sagt, eller for at gøre opmærksom på, at det, statsministeren havde sagt, ikke holdt vand.

Er der rettet en sådan henvendelse fra Skatteministeriet? Det må statsministeren kunne svare klart ja eller nej på.

Lars Løkke Rasmussen (V):

Jeg forstod på statsministerens sidste besvarelse, at statsministeren meget gerne vil svare på konkrete spørgsmål. Ikke desto mindre har jeg lyttet mig frem til, at fru Charlotte Antonsen nu to gange har stillet et meget konkret spørgsmål uden at få noget svar. Jeg vil derfor gerne gøre fru Charlotte Antonsens spørgsmål til mit: Talte statsministeren på det pågældende møde efter manuskript eller ej?

Ole Stavad (S):

Jeg vil gerne spørge statsministeren, om Skatteministeriet deltog i det pågældende møde, og om Skatteministeriet derfor havde nogen mulighed for at vide konkret, hvad statsministeren sagde på mødet, eller om Skatteministeriet i givet fald måtte henholde sig til den omtale, der var i pressen.

Statsministeren (Poul Nyrup-Rasmussen):

Det bliver min sidste kommentar i denne spørgerunde. Jeg har allerede sagt, at hvis jeg skal forholde mig til meget præcise spørgsmål, der går på et bestemt tidspunkt, vil jeg gerne have det på skrift.

Det er naturligvis sådan – som jeg allerede har bekræftet – at når vi taler om afgifter, er der i forberedelsen af et svar på konkrete spørgsmål også bestemte synspunkter og kontakter mellem Statsministeriet og Skatteministeriet om det her. Hvornår sådanne kontakter har fundet sted på medarbejderplan, og på hvilket tidspunkt de eksakt har fundet sted, vil jeg da meget gerne komme tilbage til. Det kan man ikke forvente at jeg her skal stå og svare præcist på, og derfor bliver der ikke noget præcist svar på det.

Med hensyn til det andet spørgsmål, hr. Ole Stavad var inde på, kan jeg bekræfte, at Skatteministeriet mig bekendt ikke deltog i mødet i Ikast. I hvert fald var der ingen, der gav sig til kende og sagde, at de kom fra Skatteministeriet. Det var mig selv, der deltog, og der var mig bekendt heller ikke andre repræsentanter fra Skatteministeriet til stede.

Jeg har ikke mere at tilføje til dette spørgsmål.

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Der er et par spørgsmål, vi sagtens lige kunne få besvaret med et ja eller et nej. Talte statsministeren efter manuskript? Det var det ene. Og det andet det var: Hvad var der i posen? Kunne vi ikke få det afsløret?

Da ministeren ikke kan svare konkret på sagen vedrørende den 26. november, vil jeg høre, om jeg ved henvendelse i Statsministeriet efter almindelige offentlighedsregler kan få udleveret korrespondancen mellem skatteministeren og Statsministeriet på det her punkt.

Lars Løkke Rasmussen (V):

Jeg forstod på statsministerens sidste besvarelse, at hvis man ønskede at stille spørgsmål, der angik specifikke tidspunkter, måtte det ske skriftligt.

Nu kan man selvfølgelig sige, at det spørgsmål, jeg stillede, og som fru Charlotte Antonsen har stillet to gange uden at få svar, for så vidt handler om et tidspunkt. Det handler nemlig om præcis det tidspunkt, hvor mødet blev holdt i Herning-Ikast, og hvor statsministeren selv var til stede.

Det burde være muligt at formå statsministeren til at erindre sig, om statsministeren ved det pågældende møde talte efter et manuskript eller ej.

Jens Løgstrup Madsen (V):

Som hr. Niels J. Langkilde vil jeg også gerne spørge statsministeren, om statsministeren vil udlevere den korrespondance, der har været mellem Statsministeriet og andre ministerier om mødet den 25. november?

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 770

2) Til statsministeren af:

Svend Aage Jensby (V):

»Er det korrekt, at statsministeren under en tale den 25. november 1996 på Midtjysk Farveri A/S anvendte udtryk som »Ja, lad os se, om ikke jeg har noget med i posen« og »Jeg har en glædelig nyhed« og »Jeg har noget med til jer« og i bekræftende fald, hvad mente statsministeren hermed?«

Skriftlig begrundelse

Både for de talrige tilhørere, der efter det oplyste overværede den i spørgsmålet nævnte tale, og for befolkningen generelt, er det af interesse at vide, hvilken vægt der kan lægges på udtalelser som de citerede, hvis og når sådanne fremsættes af landets statsminister.

Svend Aage Jensby (V):

Spørgsmålets formulering er jo gengivet i dagsordenen for Folketinget. Statsministeren kender det og har haft tid til at forberede det.

Det, der ikke står i dagsordenen for Folketinget, er begrundelsen for mit spørgsmål. Begrundelsen for, at jeg har stillet spørgsmålet, er, at talrige journalister ved seriøse dagblade har citeret statsministeren for udtalelser som dem, der er formuleret i spørgsmålet.

For pressen i sin helhed, for de mange tilhørere, der var til stede på mødet i ikast den 25. november, og ikke mindst for de mennesker, der er beskæftiget i tekstilindustrien, har det overordentlig stor interesse at få klarlagt, om statsministeren har sagt, som det er anført, og hvad baggrunden eventuelt måtte være for de udtalelser.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Mine tilkendegivelser var en reaktion på det sortsyn, jeg mødte fra branchens side, som jeg tidligere har omtalt, og som jeg er bange for at hr. Jensby tilsyneladende også deler.

For det forholder sig jo sådan, at eksporttallene tegner gunstigt, at fremgangen i tekstil- og beklædningsindustrien faktisk ikke er så ringe endda, og at det derfor i høj, høj grad er et spørgsmål om at koncentrere sig netop om de positive træk, de strategiske træk.

Hvis vi tager et eksempel som beskæftigelsen, tegner den sig jo heller ikke så ringe endda, hvis

vi vel at mærke sørger for at opkvalificere medarbejderstaben tilstrækkeligt.

Det var min reaktion, for det går jo, som jeg sagde før, bedre, end man umiddelbart får indtrykket af, når man lytter til branchen selv. Og det var præcis det positive budskab, jeg bragte branchen.

Svend Aage Jensby (V):

Undskyld, jeg siger det til landets statsminister, men når jeg nu stiller et ganske konkret spørgsmål, må det altså være muligt for statsministeren at svare uden at henvise til nogle generelle forhold i tekstilindustrien.

Nu stiller jeg spørgsmålet igen. Udtalte statsministeren ordene: »Ja, lad os se, om jeg ikke har noget med i posen«, og det næste: »Jeg har en glædelig nyhed«, og det tredje: »Jeg har noget med til jer«. Ja eller nej, hr. statsminister?

Det må dog være muligt for landets statsminister at svare på så simple spørgsmål. Det er det, der interesserer mig, og ikke noget generelt sniksnak uden om, uld eller mel i posen, og hvad ved jeg, kun de tre spørgsmål.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Hr. Jensby anvender et sprog, som ikke giver mig anledning til at uddybe mit svar fra før. Jeg agter ikke at bevæge mig hen på det stede. Hr. Jensby må holde sig til hr. Jensbys egen opfattelse.

Jeg skal blot præcisere for hr. Jensby, at hr. Jensby ikke var til stede ved det pågældende møde, og hvis hr. Jensby har en meget, meget stærk interesse for tekstil- og beklædningsindustrien, som jeg fornemmer hr. Jensby har, så skulle hr. Jensby vise sig slige steder, hvor man diskuterer sådanne vigtige, seriøse spørgsmål.

Hr. Jensbys interesse vil være velkommen, når vi diskuterer dansk industris fremtid, herunder også tekstil- og beklædningsindustrien. Men jeg er desværre bange for, at hr. Jensby er mere interesseret i at slå lidt presseplæt på et møde, som han ikke har deltaget i, og lave lidt kortsynet politik og lidt panik, hvis han kan. Det vil ikke lykkes ham.

Svend Aage Jensby (V):

Hvis statsministeren vil forholde sig sådan til mit spørgsmål, som der bliver tilkendegivet, kan jeg kun glæde mig over, at der er talrige journalister, tilhørere og andre, der har hørt, at statsministeren har udtrykt det, som der er nævnt i spørgsmålet, men at det var indholdsløse ord; der var intet som helst med i posen.

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Kan jeg konkludere, hr. statsminister, at svarene på de spørgsmål, der er stillet her, betyder, at det, statsministeren havde med i posen ud over varm luft, var den glædelige nyhed til Beklædnings- og Tekstilarbejderforbundet i Ringkøbing Amt og de tilstedeværende medarbejderrepræsentanter, at det slet ikke går så ringe, som beskæftigelsestallene i branchen viser. For det, der kommer hjem fra farverierne i Polen, fordi det på grund af CO₂-afgiften ikke kan betale sig at lave i Danmark, betyder jo, at der er en god eksportindtægt, men arbejdspladserne, desværre, medarbejderrepræsentanter i Ikast, dem må I kigge langt efter. Var det det, statsministeren havde med som glædeligt budskab til tekstil- og beklædningsarbejderne i Herning og Ikast?

Lars Løkke Rasmussen (V):

Jeg vil bare for god ordens skyld, idet jeg tillader mig at tro, at det ligger inden for rækkevidde af det, statsministeren kan svare på umiddelbart, igen tillade mig at spørge, om statsministeren ved det pågældende møde talte efter et skriftligt manuskript, og om det i så fald vil være muligt at slå efter i det skriftlige manuskript og se, om ordene »Jeg har en glædelig nyhed« og »Ja, lad os se, om jeg ikke har noget med i posen« er at genfinde i det pågældende manuskript. Altså med andre ord: Talte statsministeren ved det pågældende møde efter et skriftligt manuskript?

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Det er stort set det samme, for jeg forstod før, at statsministeren læste op af manuskriptet ved den lejlighed. Er det ikke lige muligt at slå efter i manuskriptet og se, om de tre bemærkninger er en del af manuskriptet, eller om de faldt uden for?

Charlotte Antonsen (V):

Jeg vil godt spørge statsministeren, om statsministeren har sagt det, som er citeret i spørgsmålet: »Ja, lad mig se, om jeg ikke har noget med i posen«, »Jeg har en glædelig nyhed« og »Jeg har noget med til jer«. Da jeg ikke har kunnet høre et klart nej til, at disse citater er korrekte, må jeg opfatte det sådan, at det har statsministeren faktisk sagt på mødet. Er det korrekt?

Egil Møller (DF):

I besvarelsen fra statsministeren nævnte statsministeren, at han blev mødt af et sortsyn fra

branchens side. Så vil jeg godt spørge statsministeren: Er det sortsyn, at tekstilbranchen gør opmærksom på, at arbejdspladser er i fare, såfremt der ikke indføres en lavere CO₂-afgift?

Ole Stavad (S):

Jeg vil godt spørge statsministeren, om han kan forstå, hvorfor Venstre og De Konservative er så kede af, at det går bedre for tekstilindustrien, end branchen selv har spået.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Til hr. Ole Stavads spørgsmål, om jeg kan forstå, hvorfor Venstre og De Konservative er så kede af, at det går bedre, end branchen selv havde skønnet og spået, kan jeg sige: Nej, det kan jeg faktisk ikke forstå. Jeg ville glæde mig over, at det gik bedre.

En del af min form for politisk arbejde, vil jeg også sige til Venstre og De Konservative og til andre, går altid efter at prøve at skabe – eller være med til at skabe rettere – nogle flere arbejdspladser i det her land. Det er jo faktisk lykkedes et langt, langt stykke ad vejen, og det synes jeg da vi skal glæde os over her op til jul, det synes jeg virkelig.

Til det andet spørgsmål: Jeg tror, det ville være nyttigt for den store interesse, der er udvist for slige møder, at sige, at når man nu er så interesseret i de møder, jeg deltager i rundt omkring i landet, er man meget hjertelig velkommen til at komme der, være med, høre på, så vi ikke skal bruge så megen tid her i Folketinget på en efterfølgende interesse.

Man er meget velkommen til at komme til de møder, jeg deltager i også med tekstil- og beklædningsindustrien, og det gælder både hr. Helge Sander, som jeg jo deler valgkreds med, i hvert fald er vi valgt i samme kreds, og det gælder alle andre folketingsmedlemmer. Kom frem, kom hid, lad os drøfte tingene, også tekstil- og beklædningsindustriens fremtid! Det synes jeg kunne være en spændende debat.

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Vi har nu delvis fået bekræftet – delvis, og det er derfor, jeg godt vil bede om resten af bekræftelsen – statsministerens budskab i Ikast den aften til den industri i det område, hvor statsministeren ikke alene deler valgkreds med hr. Helge Sander, men også med undertegnede. Man havde på det møde det glædelige budskab til medarbejderrepræsentanterne i den danske tekstil- og beklædningsindustri: Det går slet ikke så

dårligt, som I selv mener. Og det glædelige budskab til medarbejderne: I mister ikke jeres arbejdspladser på grund af de afgifter, som regeringen har pålagt. Det er kold, kynisk propaganda fra tekstilindustriens side, at man ikke er konkurrencedygtig med de afgifter, der er blevet pålagt, hvis ikke man får en lettelse, der svarer til andre brancher, der også er konkurrenceudsatte på CO₂-afgifterne.

Delers Dansk Beklædnings- og Textilarbejderforbund statsministerens optimistiske syn på den danske tekstil- og beklædningsindustri beskæftigelsessituation?

Helge Sander (V):

Når det hele nu er så positivt, hvorfor var det så, statsministeren anlagde den meget positive holdning ved mødets begyndelse? Nu kan statsministeren sagtens drage i tvivl, hvad der er sagt, men de her citerede udtalelser har jeg ikke hørt statsministeren tilbagevise, og jeg har hørt dem fremsat meget enslydende af de tilstedeværende i Ikast den pågældende dag.

Jeg erkender, at omkring afgifterne kan der være forhold, man kan diskutere, og det er teknisk indviklet, men de ting, vi diskuterer nu, er da ret enkle. Alle er enige om, det er sagt, og hvis det står så godt til, hvorfor skulle det hele så være så positivt?

Men statsministeren vil ikke svare, og det ved jeg allerede nu, så derfor vil jeg sige til statsministeren: Jeg synes, det er uforskammet, ikke over for de folketingsmedlemmer, der er her, men over for en hel branche, at man anlægger en sådan attitude, som vi har oplevet her i dag; det tror jeg vil vække skuffelse langt uden for denne Folketingssal.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg må desværre sige til hr. Helge Sander, og det er formentlig ikke overraskende, at hr. Helge Sanders udlægning af, hvad der er skuffende og ikke skuffende, er vi ikke enige om.

Jeg tror, at det, tekstil- og beklædningsindustrien har brug for, er saglig, seriøs argumentation, det er saglig dokumentation, det er saglig optagethed af tekstil- og beklædningsindustriens fremtid, og det er også et behov, der går på, at vi godt kan sikre en bedre fremtid for tekstil- og beklædningsindustrien, også når det gælder konkurrenceevnen, hvis vi satser på et godt fremadrettet samarbejde. Hvis vi derimod opholder os ved for meget af den slags, vi opholder os ved i dag, en opposition, som driver

køjepolitik, skyder på alt, hvad der bevæger sig, uden at interessere sig for det seriøse, jamen så kommer skuffelsen. Tekstil- og beklædningsindustrien kan godt.

Jeg siger ikke, det er godt nok endnu. Jeg ved godt, der er meget, meget barske konkurrencevilkår, og der kommer barske konkurrencevilkår også i fremtiden, men det værste, man kan gøre i en sådan situation, er da at lægge sig fladt ned – sådan en tone hører jeg her i dag.

Vi skal samle kræfterne om at styrke konkurrenceevnen, og det kan vi gøre, også fordi verdens forbrugere gerne vil have gode økologisk indrettede tekstilprodukter, der hviler på en god økologisk bæredygtig produktion, og det er det, der er det spændende perspektiv.

Charlotte Antonsen (V):

Jeg har efterhånden forstået, at det er fuldstændig korrekt, det, statsministeren er citeret for, at statsministeren har lovet, at man har noget med i posen.

Det, jeg godt vil spørge om, er: Mener statsministeren, at en afgiftslettelse ville forbedre tekstilindustriens konkurrenceevne – for nu taler statsministeren pludselig meget om arbejdspladser og konkurrenceevne? Mener statsministeren, at der er en sammenhæng mellem konkurrenceevne, flere arbejdspladser og afgiftsletter?

Helge Sander (V):

Jeg vil spørge statsministeren: Hvad tror statsministeren tekstil- og beklædningsindustrien helst vil have: en masse forplumrede vendinger eller et afgiftsniveau, som man kan leve videre på?

Anders Fogh Rasmussen (V):

Jeg finder, at det set fra Folketingets synspunkt er helt uacceptabelt, at vi efterhånden i ganske mange tilfælde møder en statsminister, som i en mere og mere arrogant tone afviser at svare på de helt berettigede spørgsmål, der bliver stillet af Folketingets medlemmer. Statsministeren har under den her spørgerunde blandt andet brugt det udtryk, at en række af de spørgsmål, der er stillet, bare er udtryk for presseplæt. Jeg synes, det er en tone, som er helt uacceptabel.

Den her sag drejer sig grundlæggende om en branches afgiftsforhold; den drejer sig grundlæggende om konkurrencevilkårene i en branche, som i store dele af landet betyder utrolig meget beskæftigelsesmæssigt.

Er det virkelig statsministerens opfattelse, at det er presseplæt, at Folketinget interesserer sig for, om statsministeren på et møde med branchens folk har givet løfter om en sænkning af den afgift, som ødelægger branchens konkurrencevilkår?

Mener statsministeren virkelig, at det er presseplæt, at Folketinget interesserer sig for, hvad statsministeren har lovet branchen?

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Jeg vil spørge, om statsministeren vil udlevere det talemanuskript, han har brugt ved mødet deroppe, her umiddelbart efter forhandlingerne i salen, da jeg gerne vil have lejlighed til at slå de her ting efter, som statsministeren ikke vil svare på under den mundtlige debat.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 771

3) Til statsministeren af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

»Vil statsministeren på baggrund af, at det irske formandskab har fremlagt et traktatudkast, der betyder øget afgivelse af suverænitet, garantere en dansk folkeafstemning om resultatet af EU's regeringskonference, og hvornår vil den i givet fald komme?«

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det irske formandskab har fremlagt et forslag til ny traktattekst for Den Europæiske Union, som på mange områder er ret vidtgående.

Derfor er det selvfølgelig interessant at vide, at hvis det traktatudkast på nogen måde bliver en realitet, om statsministeren så kan garantere den danske befolkning, at den danske befolkning bliver spurgt ved en folkeafstemning, om man vil acceptere det traktatudkast eller noget lignende, eller man ikke vil.

Jeg har hørt, at statsministeren de seneste dage har ytret sig omkring spørgsmålet, men ikke i særlig præcise vendinger – ikke noget med, at statsministeren ville garantere en folkeafstemning. Det, jeg håber vi kan få et klart svar på fra statsministerens side, er naturligvis at få en garanti for, at befolkningen kan regne med, at der kommer en sådan folkeafstemning, hvis det irske forslag på nogen måde bliver bragt i anvendelse.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen): Regeringen har ikke på nuværende tidspunkt taget endelig stilling til spørgsmålet om afholdelse af en folkeafstemning om resultatet af regeringskonferencen. Regeringen har gentagne gange sagt, at det vil vi tage stilling til, når det endelige forhandlingsresultat foreligger. Og sådan er det fortsat.

Hvis der bliver noget at stemme om, og det kan vi nu engang kun vurdere, når det endelige resultat foreligger, så kan jeg bekræfte, at så bliver der en folkeafstemning.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Statsministeren siger: Hvis der er noget at stemme om, så skal danskerne til en folkeafstemning. Så spørger jeg helt konkret: Hvis det irske forslag til en ny traktat eksempelvis blev vedtaget, vil statsministeren så mene, at der foreligger en situation, hvorunder der vil skulle holdes en dansk folkeafstemning?

Altså med andre ord: Kan statsministeren, hvis det var udgangspunktet, garantere, at der så bliver en dansk folkeafstemning?

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne spørge statsministeren på baggrund af, at regeringen eller i hvert fald statsministeren tidligere har rejst tvivl om viljen til at spørge befolkningen ved en folkeafstemning: Kan vi nu i næste uge med regeringens medvirken få vedtaget en dagsorden, hvor vi får fastslået, at grundlaget fra nu af og fremefter er, at vi går ud fra som 100 pct. sikkert, at resultatet er således, at der skal være en folkeafstemning? Vil regeringen være med til sammen med os andre at vedtage en dagsorden i Folketinget? Det får vi jo mulighed for, når vi skal have forespørgselsdebatten i næste uge. Jeg tror, det vil være klogt ud fra en demokratisk synsvinkel, at regeringen er med til at fjerne den tvivl, som statsministeren jo har sæt om hele det demokratiske grundlag for det, der foregår.

Frank Dahlgård (KF):

[ingen mikrofon]

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Til hr. Kristian Thulesen Dahl kan jeg sige, som jeg i går gav udtryk for, at hvis det irske forslag, som vi nu kender det – og det er lagt frem vel at mærke som et forhandlingsgrundlag, det skal vi hele tiden huske, og der kan ske mange, mange ændringer undervejs, og der vil formentlig ske

mange ændringer undervejs, sådan som vi har oplevet det før, og sådan vil det også ske igen – i det store hele vil være slutresultatet, så har jeg tilkendegivet i går, at så trækker vi klart i retning af en dansk folkeafstemning, og det vil jeg gerne gentage i dag.

Når jeg har sagt det på den måde, er det selv sagt også, fordi alle erfaringer jo viser os, at den tekst, et formandskab spiller ud med, jo meget sjældent er hundrede procent identisk med den tekst, der bliver slutresultatet; og dermed har jeg også svaret på hr. Keld Albrechtsens spørgsmål til mig.

Jeg tror, det er klogest, at vi tager tingene i den rigtige rækkefølge: at vi er klar, når det gælder vores forventninger. Og den forventning, jeg har understreget, har været den, jeg just har givet udtryk for, at alt trækker i den retning. Men jeg tror også, det er klogest at vente med at tage endelig stilling, til vi kender det færdige forhandlingsresultat. Man skal jo have noget at tage stilling til.

Og til hr. Frank Dahlgaard vil jeg sige – og dermed har jeg også svaret på spørgsmålet om, hvordan vi forholder os i den situation – at det må afhænge af situationen til den tid. Jeg tror også, det her må bero på, at vi tager tingene i den rigtige rækkefølge.

Og så vil jeg blot for min part slutte med at sige, at det måske også er klogt, at vi fortsætter nogle af de her tekniske overvejelser i Europaudvalget. Jeg ved, at vi allerede i morgen – som bekendt – har den sædvanlige gennemgang af oplægget til Dublinmødet her om få dage.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Statsministeren må forstå, at når det her spørgsmål optager ganske mange både her i huset og uden for huset, så er det naturligvis, fordi mange er utrygge ved, at statsministerens og flertallet i Folketingets holdning til spørgsmålet om folkeafstemning skal afgøres af, om der ser ud til i befolkningen at være et flertal for eller imod den endelige traktat efter regeringskonferencen.

Det er også derfor, at statsministeren kunne skabe klarhed og tryghed i modsætning til den utryghed, der består, ved i dag klart at sige ja eller nej til spørgsmålet om, hvorvidt der vil komme en folkeafstemning, hvis det irske formandskabs forslag bliver det endelige resultat i stort set den form, hvori det foreligger – selvfølgelig med de ændringer, der nødvendigvis må komme i de forhandlinger, der også skal være. Det svar synes jeg statsministeren burde kunne

give meget mere klart, end det kommer til udtryk, for at skabe den tryghed og den klarhed, som jeg synes vi har krav på.

Keld Albrechtsen (EL):

Når statsministeren ikke er i stand til at give løfte om, at vi må vente på retssagen, og når statsministeren ikke er i stand til at give tilsagn om at gå med i en dagsorden på tirsdag, så rejser statsministeren nu igen den tvivl, som han tidligere har skabt om det demokratiske grundlag for det, der foregår.

Det synes jeg er meget betænkeligt, og derfor vil jeg godt spørge statsministeren: Hvis vi nu – og sådan har jeg forstået det – er enige om, at hvis det bliver det irske udspil, eller, hvad der jo er sandsynligt, noget, der er endnu værre, hvorfor kan vi så ikke skrive det i en dagsorden på tirsdag, at der så skal være en folkeafstemning? Det forstår jeg ikke, for så ville statsministeren jo kunne fjerne den tvivl, han selv har skabt om sit demokratiske sindelag i denne her sag.

Jeg vil godt sige til statsministeren, at TV-Avisen har oplyst, at Venstre ikke vil stemme for et forslag om folkeafstemning, hvis vi stiller et sådant på tirsdag. Venstre siger mange ting og gør det modsatte; men det skulle da forhåbentlig ikke gælde for statsministeren også.

Frank Dahlgaard (KF):

Jeg fik ikke et svar, som jeg forstod, fra statsministeren på, hvorvidt man vil afvente resultatet af den retssag, der kører – og som formentlig går videre til Højesteret – om, hvorvidt den eksisterende Maastricht-Traktat og dansk tiltrædelse af den er i overensstemmelse med den danske grundlovs § 20. Vil man afvente den, sådan som udenrigsministeren offentligt har tilkendegivet, eller vil man ikke, sådan som statsministeren i hvert fald på et tidligere tidspunkt har tilkendegivet? Hvad er regeringens politik her?

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 744

4) Til miljø- og energiministerens af:

Bent Hindrup Andersen (EL):

»Er ministeren enig med Miljøstyrelsen om, at en EU-accept om opretholdelse af et eksisterende dansk forbud mod PCP kan betegnes som havende en positiv virkning på det danske mil-

jøbeskyttelsesniveau, således som det hævdes i en opgørelse fra Miljøstyrelsen til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg?»

Bent Hindrup Andersen (EL):

Grunden til, at jeg stiller spørgsmålet, er, at Miljøstyrelsen har udgivet en redegørelse om, hvordan de vurderer de miljøsager, der har haft deres gang igennem EU, og Enhedslisten har også udarbejdet sin egen redegørelse, som jeg håber at ministeren også er bekendt med.

Vi har ikke den samme vurdering af disse sager, og det er derfor, jeg har bedt ministeren om at redegøre her i spørgetiden i dag for, om ministeren deler Miljøstyrelsens vurdering af PCP-sagen, af PCB- og PCT-sagen og endelig af de syv forhold i EU-blomsten, som alle er opgjort på positivlisten i Miljøstyrelsens redegørelse.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg siger tak for spørgsmålet, og jeg vil meget gerne også i forhold til folketingsudvalget medvirke til, at vi får en så udtømmende liste som muligt; men jeg tror nu ikke, det kan ændre ved det forhold, at der er tale om en meget nøgtern opgørelse fra Miljøstyrelsens side.

For så vidt angår PCP-direktivet, vil jeg allerede nu sige, at jeg er enig i, at man kan vælge at anlægge det synspunkt, at Kommissionens beslutning om at bekræfte de strengere danske regler med hensyn til PCP ikke medtages på positivlisten, ud fra den betragtning, at der er tale om opretholdelse af eksisterende danske regler.

Anlægger man denne betragtning, må man så bare som logisk konsekvens samtidig undlade at medtage 9. og 14. ændring af direktivet om henholdsvis PCP og kreosot på listen over negative retsakter. Så kommer der altså færre til på den negative side ud fra den betragtning, at de jo ikke ændrer ved de eksisterende danske regler, fordi vi har valgt at bruge miljøgarantien.

Det synes jeg til gengæld ville være lidt misvisende, og jeg er sikker på, at hr. Bent Hindrup Andersen ville have sat spørgsmålstejn ved en opgørelse, hvor PCP- og kreosotdirektiverne var opført på listen over retsakter, der ikke påvirker beskyttelsesniveauet.

Jeg kan således godt forstå, at Miljøstyrelsen har valgt at tage de to direktiver med på listen over negative retsakter, selv om de ikke er blevet gennemført i Danmark, og at man i logisk konsekvens heraf medtager Kommissionens

beslutning om, at Danmark er berettiget til ikke at gennemføre den negative virkning på det danske beskyttelsesniveau på listen over positive retsakter.

Der er tale om to forskellige måder at opgøre PCP- og kreosotdirektiverne på. For mig er det afgørende ikke, om man vælger den ene eller den anden måde, bare man gør det konsekvent, og Miljøstyrelsen har jo ikke i opgørelsen lagt skjul på, at der er tale om opretholdelse af strengere danske regler om PCP.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg takker for svaret.

Jeg vil sige, at jeg synes, at det ville være godt, hvis der var en overensstemmelse med den måde, som man brugte ordene på i Miljøstyrelsen. Jeg står med et faktisk notat af 4. oktober 1994, som er indstillingen til Miljøministerrådets møde, og jeg læser op. Det er spørgsmålet om PCB. Der står:

»Forslaget som det foreligger i formandskabets forslag skønnes ikke at berøre det danske beskyttelsesniveau.«

Jeg synes, hvis jeg skulle være helt ærlig, at det burde opføres som en neutral ting, og jeg vil gerne spørge, om det ikke også er ministerens holdning.

Og jeg vil gerne udbygge spørgsmålet med at sige, at hvis nu ministeren får kæmpet sig igennem i EU, så vi kan bevare de krav, vi har på vandområdet, med 0,1 ppm for de enkelte pesticider og 0,5 på summen, hvis ministeren får den sejr igennem, så de ikke sænker vores krav, vil det så også være rimeligt at opføre det på positivlisten, når man beder om en redegørelse for, hvad der har en positiv eller negativ virkning for miljøforholdene i Danmark?

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Det er svært at svare kort på de her spørgsmål. Jeg forstår godt hr. Hindrup Andersens bekymringer over, at vi ikke får en tilstrækkeligt dækkende liste, og derfor vil jeg opfordre til, at vi får stillet de her spørgsmål i udvalget, og at vi så får en så udtømmende liste som overhovedet muligt.

Jeg mener, at den generelle bedømmelse af, at EU-samarbejdet nøgternt vurderet har trukket den danske miljøbeskyttelsesindsats op, er rigtig. Men det er ikke ensbetydende med, at det er gået hurtigt nok, og det er ikke ensbetydende med, at der ikke også har været områder, hvor der er sket tilbageskridt. Og det er slet ikke ens-

betydende med, at der ikke skal kæmpes, havde jeg nær sagt, fra direktiv til direktiv og fra sag til sag, for vi er hele tiden oppe imod nogle meget stærke kræfter. Men jeg opfordrer hr. Hindrup Andersen til at stille sine spørgsmål, så skal jeg sørge for, vi får en så god liste som overhovedet muligt.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Ja, tak. Jeg stiller jo til ministerens oplysning spørgsmål til en opgørelse, vi har fået fra Miljøstyrelsen på et spørgsmål fra udvalget. Der er det sådan, at der er 25 stoffer opgjort som positive, og dem, jeg har rejst spørgsmål om i dag her, er de 9 af dem. Der er 9 af de positive, og som efter min opfattelse ikke burde opføres som positive.

Egentlig forstår jeg også på miljøministerens holdning - og det vil jeg gerne have miljøministeren til at bekræfte - at hvis det er neutralt over for det danske beskyttelsesniveau og ikke bare betyder, at det reducerer vores eksisterende grænseværdier, så bør det ikke opføres på positivsiden.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Nej, jeg mener ikke, jeg kan bekræfte hr. Hindrup Andersens konklusion, tværtimod. Hvis man konsekvent anlægger hans synspunkt omkring PCP, så kommer der færre stoffer på negativlisten og måske ét mere på neutrallisten.

Jeg synes imidlertid, at det må være svært for Folketingets øvrige medlemmer at vurdere alle disse ting i enkeltheder, og derfor vil jeg hellere have de kritiske bemærkninger til listen og så have lejlighed til at svare. Jeg ville mene, det var imod min sædvanlige saglige indstilling til tingene og imod et hævdvundet princip som forsigtighedsprincippet at bekræfte hr. Hindrup Andersen i den formodning, han netop har fremsat.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 745

5) Til miljø- og energiministeren af:

Bent Hindrup Andersen (EL):

»Er ministeren enig med Miljøstyrelsen om, at et EU-direktiv om bortskaffelse af miljøgiftene PCB og PCT kan betegnes som havende en positiv virkning på det danske miljøbeskyttelsesniveau, når stofferne ikke findes i dansk pro-

duktion, således som det hævdes i en opgørelse fra Miljøstyrelsen til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg?«

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Her er hr. Hindrup Andersen ude på langt mere gyngende grund, end han var i det tidligere spørgsmål, men jeg skal nok være skånsom i besvarelsen.

Men jeg er nødt til at sige, at efter vores opfattelse så indebærer det vedtagne PCB-PCT-direktiv klare miljømæssige forbedringer, fordi det vedrører bortskaffelse af PCB og PCT. Direktivet pålægger myndighederne i medlemsstaterne at lave fortegnelser og planer for bortskaffelse af apparater, der indeholder PCB-PCT. Direktivet præciserer, at PCB-PCT, brugt PCB-PCT og apparater, der indeholder PCB og PCT, skal bortskaffes hurtigst muligt.

For store apparater, større end fem liter, indeholdende PCB-PCT, skal bortskaffelsen ske inden udgangen af år 2010. Sammenholdt med de eksisterende danske regler, vurderes direktivet således at medføre et højere beskyttelsesniveau i Danmark.

Derfor er jeg selvfølgelig enig med Miljøstyrelsen i denne vurdering. Det er ikke nok bare at se på, om man bruger disse stoffer eller ej i Danmark. Vi har disse stoffer, og nu er der på bortskaffelsesområdet kommet nogle bestemmelser ind, som vi ikke tidligere har haft i dansk ret.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Ja, tak. Jeg ved ikke, hvem der er på gyngende grund i det her, men jeg vil gerne spørge, hvorfor der så, som vi hævder, i det faktuelle notat står, at det ikke havde nogen indflydelse på miljømæssige forhold i Danmark, da det blev fremlagt i sin tid.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg har ikke alle notater ved hånden her. Jeg kan bare sige, og det jo er en glædelig meddelelse, at det medfører en klar forbedring, fordi der nu er regler omkring bortskaffelse, hvad vi ikke tidligere har haft.

Når det ikke medfører ændringer, for så vidt angår de stoffer, vi anvender i Danmark, så er det, fordi det er længe siden, at vi har udfaset anvendelsen af PCB-PCT i Danmark. Jeg tror, det faktuelle notat taler om det forhold. Men da jeg ikke har det ved hånden, er jeg ude af stand til at svare på det spørgsmål.

Og jeg tror, hr. Hindrup Andersen vil medgive mig, at jeg var meget venlig i min besvarelse af hans spørgsmål.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 746

6) Til miljø- og energiministeren af:

Bent Hindrup Andersen (EL):

»Er ministeren enig med Miljøstyrelsen om, at fastlæggelsen af miljøkriterier for 7 forskellige produktgrupper som forudsætning for mærkning med EU's miljøblomst kan betegnes som havende en positiv virkning på det danske miljøbeskyttelsesniveau, således som det hævdes i en opgørelse fra Miljøstyrelsen til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg, når miljømærket praktisk taget ikke finder anvendelse i Danmark?«

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Det siger sig selv, at under en diskussion i selve udvalget og ved besvarelse af de spørgsmål, jeg meget gerne vil efterlyse, kan jeg svare mere udførligt. Det er jo et stort spørgsmål, der her er rejst til mig, men jeg er nødt til af hensyn til taletiden at svare kortfattet.

Over for mig har Miljøstyrelsen oplyst, at Kommissionens beslutning om miljøkriterier på syv produktgrupper er medtaget på listen over retsakter, der påvirker beskyttelsesniveauet positivt ud fra følgende betragtninger:

En vurdering af en produktgruppes påvirkning på beskyttelse af beskyttelsesniveauet bygger på en samlet afvejning af de kriterier, der indgår i produktgruppen. Ud fra en sådan samlet afvejning af kriterier for de syv produktgrupper, der er omtalt i opgørelsen, er det vurderingen, at beskyttelsesniveauet i Danmark påvirkes positivt.

Denne vurdering er ikke baseret på, om miljømærket for de syv produktgrupper rent faktisk anvendes i Danmark. Der er tale om en kvalitativ vurdering, ikke om en kvantitativ.

Indførelse af miljømærkeordningen forventes på sigt at påvirke forbrugernes adfærd mod en mere miljøvenlig forbrugsadfærd. Ordningens indførelse vurderes derfor at være en forbedring af beskyttelsesniveauet i Danmark.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg synes også, det er besynderligt at opføre de krav til EU-blomsten på en positivliste. Jeg kunne forstå det, hvis det skyldes, at man busede på og ville have EU-blomsten indført herhjemme og så videre i den dur, for så kunne man så sige, at det måske ville have en effekt i forhold til nogle enkelte produkter, men ministeren har jo forladt det standpunkt og indfører nu svanemærket, som ikke længere har de samme krav til tingene.

Derfor synes jeg, at man igen her forsøger at give indtryk af over for den store offentlighed, at det både kvalitativt og kvantitativt er en sejr for det rent fysiske miljø i Danmark, at man indfører nogle krav i en EU-blomst, som i øvrigt ikke tages i anvendelse i Danmark.

Det er, synes jeg, at skønne, hvad det er, EU gør for miljøet. Og som sagt har vi nu her haft de 9 af de 25 positive sider, der er i ministerens redegørelse. Jeg synes, det er kedeligt, at man på den måde giver et noget fordrejet billede af virkeligheden.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg håber bestemt ikke, vi har givet et fordrejet billede af virkeligheden. Jeg synes, jeg her i dag har redegjort, så godt jeg kunne, for de kriterier, der er gået ind i den liste.

Men endnu en gang: Jeg synes, det kunne være formålstjenligt, hvis vi fik en diskussion i udvalget. Jeg ved, at hr. Hindrup Andersens parti – eller rettere sagt hans liste – har udarbejdet en anden vurdering. Lad os dog lave en kritisk analyse af den og så sammenstille argumenterne i forhold til den.

Jeg er bestemt ikke ude på at male et skønmaleri, men jeg synes på den anden side heller ikke, det er rimeligt, at man tegner et billede af miljøsamrådet i EU, som kun baserer sig på negative vurderinger. Der er rent faktisk tale om fremskridt på en række områder, fremskridt, vi kun har opnået, fordi mange har kæmpet sammen for at opnå dem, men som altså også er kendsgerninger.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg gør opmærksom på, at det, vi diskuterer i øjeblikket, alene er indvirkningerne på det danske beskyttelsesniveau. Det er alene det, spørgsmålet gik på, da det blev rejst i udvalget, og det er også kun den opgørelse, vi har lavet i Enhedslisten.

Op det er altså vanskeligt at opføre nogle produkter, som ikke bruges herhjemme, og opføre, at vi kan bevare vores grænseværdi for et produkt samt opføre syv kvalitetskrav til et mærke, som ikke bliver brugt i Danmark, som positive resultater fra EU's side i forhold til beskyttelsesniveauet i Danmark. Det vil jeg stadig væk hævde ikke er helt fair.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg er altså ikke enig med hr. Hindrup Andersen, men endnu en gang: Vi vil gerne foretage denne kritiske vurdering.

Jeg glæder mig over, at i den samlede vurdering, vi har anlagt – jeg havde nær sagt afbalancerede vurdering, for der er jo bestemt ikke tale om, at alt er lykkedes, og der er meget, der er gået for langsomt, og ting, der også er blevet utilfredsstillende – har vi været enige med såvel Greenpeace som Danmarks Naturfredningsforening i den overordnede vurdering af samarbejdet, og det synes jeg i sig selv er tilfredsstillende.

Jeg ved ikke, om det er årsagen til, at Enhedslisten har vendt sig imod, at man økonomisk skulle støtte grønne bevægelser i Europa. Jeg kender jo ikke sammenhængen i andre partiers politik. Jeg kan kun sige, at jeg har glædet mig over, at de grønne organisationer har anlagt det samme synspunkt som jeg.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 751

7) Til miljø- og energiministeren af:

Hans Christian Schmidt (V):

»Vil ministeren redegøre for status vedrørende det tidsskema eller den tidsplan, som han lovede at udarbejde vedrørende naturgaslageret i Tønder i forbindelse med besvarelsen af spørgsmål nr. S 275 den 30. oktober 1996, indeholdende bl.a. det sandsynlige tidsforbrug og tidsforløb?«

Hans Christian Schmidt (V):

Spørgsmålet er en opfølgning af det mundtlige spørgsmål nr. S 275 fra den 30. oktober, og ved den lejlighed tilkendegav et flertal af Folketingets partier her i salen, at man fandt, det var en god idé, at man med ministerens ord skulle udarbejde et tidsskema eller en tidsplan.

Op spørgsmålet er jo blevet endnu mere aktualiseret, idet man i det lille hæfte, der hedder

»Finansloven for 1997, forhandlingsresultater« på side 12 kan læse, at der mellem regeringen og Enhedslisten er enighed om, at behovet for lagerfaciliteter til naturgas skal søges begrænset.

Så kan det jo være tankevækkende for befolkningen, som lever det sted, hvor man netop er ved at planlægge et naturgaslager, nemlig i Tønder, at de ikke har fået noget at vide, og at de ikke har set tidsplanen endnu. Derfor er spørgsmålet stillet, og det er yderligere aktualiseret ved stemmeaftalen.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg kan bekræfte hr. Schmidts fremstilling af det faktiske forløb. Jeg har bedt Dansk Naturgas om at udarbejde en tidsplan for planerne om etablering af et eventuelt – med en tyk streg under ordet eventuelt – gaslager ved Tønder. Denne er nu sendt til Det Enerkipolitisk Udvalg her i Folketinget.

Tidsplanen er udarbejdet af bestyrelsen for Dansk Naturgas, og den indeholder et sandsynligt tidsforløb omkring beslutningsproceduren i forbindelse med planerne om etableringen af et eventuelt gaslager ved Tønder. Naturligvis indeholder en sådan plan over, hvad der sandsynligvis vil ske, en række usikkerhedsfaktorer bl.a. om den fremtidige infrastruktur på gasområdet, herunder især de igangværende forhandlinger med nordmændene om leverancer af norsk gas.

Resultatet af disse forhandlinger har betydning for lagerbehovet, og dermed også for selskabets eventuelle ønsker om at etablere yderligere lagerkapacitet.

Men så godt som selskabet nu har kunnet gøre det, har man gjort det, og den er tilstillet Det Enerkipolitiske Udvalg, og jeg håber, den vil imødekomme det legitime behov for oplysning, som hr. Schmidt efterlyser i sit spørgsmål.

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg synes, det er glædeligt, at vi nu har fået den, og så må vi jo tage stilling til, om den opfylder behovene.

Men når vi nu står og diskuterer det her, så efterlader det i hvert fald en lyst til at få præciseret, om vi er blevet overhalet indenom af den stemmeaftale, som Enhedslisten og regeringen har indgået. Jeg forstår, at Enhedslisten og regeringen har sagt til hinanden og er enige om, at behovet for lagerfaciliteter til naturgas skal søges begrænset.

Er ministeren enig i, at hvis man skal forsøge at begrænse kapaciteten, så kan der næppe være tale om at udvide med et helt nyt anlæg?

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Lad os nu antage, at Venstre havde meldt sig ved forhandlingsbordet, at Venstre havde erklæret sig rede til at sætte sig ned og forhandle om landets alvorlige problemer, og at Venstre havde været med til at tage medansvaret for, at der til næste år bliver enten ligevægt eller måske ligefrem overskud på de offentlige finanser. Lad os nu antage det – jeg indrømmer, det er et helt hypotetisk tilfælde – så ville vi også med Venstre have kunnet indgå en aftale om mest muligt at begrænse udbygningen af lagerkapacitet.

Der er jo tale om ganske store investeringer, og de skal afvejes i forhold til andre store investeringer. Og der er jo ingen, der bare bygger lagerkapacitet eller anlægger nye anlæg for sin fornøjelses skyld. Tværtimod prøver alle at gøre det så seriøst som overhovedet muligt.

Og vi vil sammen med dem, vi har indgået en aftale med – også med partiet Venstre går jeg ud fra – begrænse mest muligt. Der er hverken tale om at blive overhalet indenom eller udenom, der er tale om, at vi fastholder den linje, at vi ikke skal have et lager, hvis der ikke er behov for det.

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Det er lidt det samme. Jeg synes, at det i mange henseender er en meget interessant finanslov-aftale. Nogle af aftalerne får stor effekt, men jeg kan ikke rigtig se, hvad effekten er af denne aftale. Hvad er det nye i de her linjer? Og hvad er grunden til, at man har taget det ind? Der må være et eller andet, der er anderledes, for ellers gider man vel ikke skrive det. Man skriver jo heller ikke i sådan en aftale, at vi regner med, det bliver solskin i morgen.

De gange, hvor Det Konservative Folkeparti har lavet aftaler med regeringen, har der været sådan et forsøg på at ændre verden med det, man aftalte, og det var ikke bare en konstatering af status quo.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg takker meget for miljøministerens svar.

Jeg vil også gerne spørge miljøministeren: Er det ikke sådan, at man egentlig godt med lidt god vilje kunne tilbyde Venstre og De Konservative at tilslutte sig nogle af de her aftaler bl.a. ved at stemme om dem ved anden og tredje behandling under Folketingets behandlinger?

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Nu skal vi jo være varsomme, må jeg sige til hr. Hindrup Andersen, med at friste tredje person, men hvis det er et fristende tilbud, så vil jeg klart gerne tilslutte mig hr. Hindrup Andersens synspunkt.

Der er jo i enhver forhandling, vil jeg svare hr. Langkilde, tale om et større investeringsprogram. Inden man går i gang med at fastlægge de endelige investeringer, angiver man nogle hensyn, man gerne vil have parterne til at tage.

Og dér ved enhver, at Enhedslisten fra starten har været modstandere af anlæg af gaslageret i Tønder. Det har de været, før tingene overhovedet blev undersøgt. Vi andre har sagt, at tingene skal undersøges, før vi tager stilling. Men Enhedslisten har været imod lige fra starten.

Og så er det klart, at de i forbindelse med en finanslovaftale er optaget af at få mindsket behovet for et eventuelt anlæg mest muligt. Men andet og mere ligger der ikke i den aftale, der er indgået os imellem.

Hans Christian Schmidt (V):

Lad os nu antage den helt hypotetiske situation, at regeringen virkelig ønskede noget godt for befolkningen, virkelig ønskede en dynamisk erhvervs politik, virkelig ønskede at fremlægge alle de reformer, vi i høj grad har brug for i det her land. Så kan man altid være sikker på, at så vil Venstre melde sig under fanerne.

Men vi ville aldrig lade os spise af med sådan et par detaljer, som Enhedslisten har gjort, og som jeg åbenbart kan forstå at ikke engang ministeren tillægger nogen særlig værdi. Jeg gør det alligevel, og derfor skal jeg bare slutte med at spørge ministeren: Er det ikke rigtigt forstået, at når man i teksten kan læse, at man skal søge at begrænse lagerkapacitet til naturgas, så er det ikke rimeligt at tale om, at man vil udvide med et helt nyt lager, hvis der skal være mening i teksten?

Jeg forstår, at Enhedslisten jo ikke har mulighed for at svare her – det kunne have været interessant – men spørgsmålet er til miljøministeren.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg må ikke svare her, men jeg kan jo stille et spørgsmål til miljøministeren: Er det ikke sådan, at det også er udtryk for en vis økonomisk ansvarlighed, at man virkelig skal overveje, når man begynder på et helt nyt naturgaslager, hvad de eksisterende kan trække?

Så vil jeg også gerne spørge ministeren: Er det sådan, at ministeren kan oplyse, om Venstre og De Konservative eventuelt ved de indledende forhandlinger eller sidste år ved finanslovforhandlingerne også blev opfordret til en økonomisk ansvarlighed, når det drejede sig om udbygning af naturgaslageret i Tønder? For det var jo også en aktuel sag ved sidste finanslov, hvor både Venstre og De Konservative, så vidt jeg ved, var mere inde i forhandlingerne.

Jeg vil gerne spørge, om det havde været fremført dér, at man også fik lagt en økonomisk ansvarlig politik ind i naturgaslagringen.

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Nu hører jeg ikke så godt, men jeg kunne nu heller ikke høre fra miljø- og energiministeren, at den aftale, der er indgået, betyder noget som helst, at der er noget som helst ændret fra før aftalen til efter aftalen. Hvis det er forkert, så må ministeren korrigere mig.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Aftalen går præcis ud på det, jeg svarede i mit svar til hr. Langkilde: Når man går i gang med at træffe beslutninger omkring disse investeringer, kan man lægge vægt på en række hensyn. Et af de hensyn, der nu er blevet betonet i aftalen, er at begrænse udbygningen af lagerkapacitet mest muligt.

Jeg kan sige til hr. Hindrup Andersen, at det er udtryk for økonomisk ansvarlighed hele tiden at vurdere fordele og ulemper og begrænse de samlede investeringer mest muligt.

Venstre og De Konservative fremførte ikke synspunktet under de sidste forhandlinger, men vi er stadig væk optagede af det her spørgsmål i forhold til partiet Venstre først og fremmest, som jo sammen med os har hovedansvaret for det i øvrigt vellykkede naturgasprojekt i Danmark, og da jeg gerne på dette felt vil søge tilbage til gamle venner, skal jeg undgå enhver form for polemik med hr. Hans Christian Schmidt.

Jeg mener imidlertid ikke, man kan lægge det i aftalen, som hr. Hans Christian Schmidt gør. Vi har ikke taget stilling til Tønder eller ikke Tønder, vi har alene taget stilling til, hvilke hensyn der skal gælde ved de fremtidige investeringer.

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg forstod på miljø- og energiministerens indledende bemærkninger, at man skulle sætte en tyk streg under »eventuelt gaslager i Tønder«. Sådan som jeg har fået det klarlagt i aftalen, tror

jeg, ministeren er af den opfattelse, at det er meget, meget usikkert, om vi skal have et gaslager i Tønder, og det synes jeg sådan set er meget fint.

Det blev sagt den 30. oktober, at man skulle have møde med borgergruppen og amtsborgmesteren, og jeg forstår, at ministeren her har fået forelagt en række synspunkter, som arbejder i den retning. Jeg synes, det er en glædelig udvikling, og jeg skal opfordre ministeren til, at vi så hurtigt som overhovedet muligt træffer en beslutning, så der igen kan komme gang i den udvikling, Tønder så gerne vil have.

Jan Køpke Christensen (FP):

I forhold til hvad vi ellers har været vidne til i den sag, må jeg sige, at der faktisk er lidt lyspunkter forude med hensyn til gaslageret under Tønder – jeg kan se, at ministeren bekræfter det ved at nikke til mig, og det synes jeg er positivt i sig selv.

Det er jo ingen hemmelighed, at netop Fremskridtspartiet og Enhedslisten er de eneste folketingsgrupper her i Tinget, der klart har taget det standpunkt, at der ikke skulle være gaslager under Tønder, så hvad det angår, er jeg overhovedet ikke misundelig over, at Enhedslisten eventuelt har haft så meget indflydelse, at de planlagte gaslagre under Tønder bliver skrottet. Her i spørgetiden i dag har jeg i hvert fald forstået, at der er store muligheder for, at der ikke bliver tale om et naturgaslager, efter at Enhedslisten er kommet med i forliget.

Jeg ved, at ministeren vil svare, at de fremtidige investeringer i gaslagre skal undersøges grundigt, inden man går videre, og det synes jeg er positivt i sig selv. Derfor vil jeg gerne have, at ministeren afslutningsvis bekræfter, at sådan forholder det sig, og at der absolut er sket en bedring med hensyn til situationen i Tønder og imødekommelse af borgernes mening, der går ud på, at man ikke ønsker det lager.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg beundrer folk, der kan tage stilling uden at undersøge en sag først. De sparer sig selv for megen ulejlighed ved den teknik.

Jeg bekræfter fuldt og helt, at Fremskridtspartiet og Enhedslisten dannede sig en mening, før der overhovedet var foretaget undersøgelser af behov osv. dernede, og det beundrer jeg også. Men jeg har ikke selv de samme synske evner og det samme sikre instinkt. Jeg foretrækker, at tingene bliver analyseret til bunds. Det er ved at

ske i øjeblikket i virksomheden, og der vil komme en indstilling i henhold til den tidsplan, jeg redegjorde for før. Beslutningsprocessen vil selvfølgelig blive påvirket af, hvad der bliver sagt til os undervejs osv., men det har været en meget åben og meget god proces, synes jeg, og derfor synes jeg ikke, man kan konkludere noget som helst med hensyn til, om vi får et gaslager i Tønder eller ej, på baggrund af den meningsudveksling, vi har i dag. Det eneste, man kan konkludere, er, at det ikke bliver anlagt, hvis det ikke er strengt nødvendigt.

Jeg har også sagt tidligere, at hvis det bliver anlagt, bliver det i hvert fald på en sådan måde, at vi kan betrykke sikkerheden i Tønder og sikre, at Tønder kommer til at udvikle sig som samfund. Men derudover er ikke noget nyt, bortset fra at vi har lovet Enhedslisten – og det synes jeg er fornuftigt – at vi skal anlægge økonomiske synspunkter og være, om jeg så må sige, så tilbageholdende som muligt, når det drejer sig om udbygning af ekstra kapacitet på naturgasområdet.

Jan Kørpe Christensen (FP):

Jeg forstår, at ministeren kan bekræfte, at Enhedslisten ikke har fået så stor indflydelse, at man siger nej til et gaslager under Tønder. Man har tilsyneladende ikke fået den aftale i hus endnu her i dag, den 11. december 1996, og det håber jeg ministeren kan enten be- eller afkræfte.

Derudover er det således, at når i hvert fald Fremskridtspartiet – jeg kan jo kun tale på mit eget partis vegne – har taget stilling inden undersøgelserne, skyldes det ikke, at vi er imod undersøgelser som sådan, hvis de kan være medvirkende til, at vi får et bedre beslutningsgrundlag. Det, vi sagde, var – og det gælder ikke kun i denne sag – at det er borgerne i lokalområdet, der skal have den afgørende stemme, fordi det er en stor utryghed, de er udsat for.

Miljø- og energiministerens (Svend Auken):

Jeg kan jo ikke spørge hr. Jan Kørpe Christensen om noget, men rent teknisk kunne man forestille sig, at der var indgået en aftale mellem Enhedslisten og regeringen om, at der ikke skulle anlægges et gaslager ved Tønder. Tror hr. Jan Kørpe Christensen så ikke, det var fremgået direkte af teksten?

Formanden:

Hr. Jan Kørpe Christensens tid er udløbet, så det må de herrer snakke om uden for salen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 761

8) Til skatteministeren af:

Svend Aage Jensby (V):

»Kan ministeren på regeringens vegne give tilsagn om, at afkast af aktier i pensionsopsparinger ikke vil blive pålagt realrenteafgift?«

Skriftlig begrundelse

En besvarelse af spørgsmålet har interesse dels for tusinder af mennesker, der for kapitalpensionsmidler har investeret eller påtænker at investere i aktier, dels for erhvervslivets muligheder for at tilvejebringe kapital ved aktieudstedelser.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Efter realrenteafgiftslovgivningen forholder det sig sådan, at der ikke svares realrenteafgift af aktieafkast.

I de netop overståede finanslovforhandlinger med De Konservative blev indførelsen af en realrenteafgift på aktieafkast nævnt som en mulig finansiering af nedsættelsen af selskabsskattesatsen. Det har ført til en del snak frem og tilbage om, hvorvidt interessen for investeringer i aktier ville blive påvirket heraf.

Det primære formål med en sænkning af selskabsskattesatsen, det, der interesserede regeringen, var at forbedre forholdene for selskaber og virksomheder i Danmark. Det var ikke meningen, at pensionsopsparere skulle tjene på selskabsskattelettelsen eller for den sags skyld betale herfor.

Hvis selskabsskatten sænkes, forholder det sig sådan, at det pågældende selskabs overskud efter skat vil blive større, og den fremtidige tilbagediskonterede værdi af selskabet vil stige. Det vil give anledning til dels øget udbytte, dels øgede aktiekursstigninger, og det vil betyde, at aktionærerne vil opnå en større udlodning og en større værdistigning. Pensionsopsparerne ville med andre ord komme til at tjene på selskabsskattenedsættelsen.

Men selv om det ikke er det, der giver anledning til spørgsmålet i dag, kunne det også være interessant at stille et spørgsmål om den problemstilling: Hvem skal betale denne skatteletelse for aktionærerne og deres selskaber og pensionsopsparerne? Det er et lige så vigtigt tema, ja, for mig at se endnu vigtigere.

Afslutningsvis kan jeg sige, at regeringen ikke har planer om at foretage sig noget på området. Det var meningen, at det, jeg har beskrevet, skulle have været lavet sammen med De Konservative, men De Konservative har som bekendt beklageligvis sagt nej.

Svend Aage Jensby (V):

Jeg siger skatteministeren tak for svaret.

Jeg tror, jeg roligt kan sige, at jeg også gerne ser en nedsættelse af selskabsskatten. Men det, der har foranlediget mig til at stille spørgsmålet, er usikkerheden hos hundredtusinder af pensionsopsparere, som har anbragt deres midler i aktier, og dér er det stadig mit ønske, at skatteministeren vil demontere enhver frygt for, at en eventuelt opstået tanke om at indføre realrenteafgift på aktieafkastet ikke vil blive gennemført med, om jeg så må sige, tilbagevirkende kraft – forstået på den måde, at de aktier og værdipapirer, der er i depot, ikke vil blive omfattet af en eventuel realrenteafgift.

Jeg ved godt, det er svært at spå om fremtiden. Men nu har skatteministeren sagt, at regeringen ikke har planer om det, og jeg vil bare have sikkerhed for, at så længe skatteministeren sidder i denne regering eller i en kommende regering som skatteminister, vil det i hvert fald ikke blive med tilbagevirkende kraft, forstået på den måde, jeg lige har sagt – altså at indførelse af en afgift ikke vil ramme bestående depoter.

Frank Aaen (EL):

Denne friholdelse af aktier fra realrenteafgift koster jo staten ca. 10 mia. kr. om året i tabt indtægt, og derfor kunne jeg godt tænke mig at høre skatteministeren begrunde, hvorfor regeringen agter at opretholde en sådan fritagelse, som er så kostbar for statsfinanserne og dermed er med til at øge statens gældsætning.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Først til hr. Jensby: Jeg vil sige det på den måde, at regeringen har ingen planer om at ophæve aktieafkastfritagelsen for realrenteafgift. Det har været en klar politik, at en sænkning af selskabsskattesatsen skal kædes sammen med det

finansieringselement, der består i en eventuel ophævelse af realrenteafgiftsfritagelsen for aktieafkast. Disse to ting er uløseligt knyttet sammen. Jeg vil ikke give garantier ud over det bortset fra at sige, at regeringen har ingen planer på området, og at disse to ting altså hænger uløseligt sammen.

Til hr. Frank Aaen vil jeg sige, at i sin tid, da realrenteafgiftslovgivningen blev indført, vedtog man at friholde visse former for placeringer ud fra forskellige hensyn. Fritagelsen med hensyn til aktieafkast var begrundet i, at man gerne ville have et godt fungerende aktiemarked i Danmark, som satte virksomhederne i stand til på rimelig vis at få tilført kapital. Det er altså det, der gør, at man ikke ensidigt har nogen som helst planer om at ophæve den fritagelse for aktieavanceafkastbeskatning, som ligger i realrenteafgiftsloven.

Frank Aaen (EL):

Jamen vi taler jo om en af de største udgiftsposter på statsbudgettet, hvis ellers manglende skatteindtægter var opført ligesom alle andre udgifter. Det drejer sig om 10 mia. kr. for at holde aktiekurserne i vejret. Det kan jeg faktisk ikke forstå, og jeg vil gerne bede skatteministeren begrunde, hvorfor vi skal opretholde en så stor udgift med det formål, når vi for det første har en situation, hvor aktiekurserne er så høje som nogen sinde før, og for det andet mere end halvdelen af pensionskassernes aktieinvesteringer foregår i udenlandske aktier.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg kan kun gentage min begrundelse fra før og sige, at det er et vigtigt element i den politik, regeringen fører, at man kæder tingene sammen.

Hvis man foretager et indgreb over for aktieafkastet, skal det kædes sammen med noget andet, nemlig sænkning af selskabsskattesatsen. Regeringen er jo først og fremmest interesseret i at fastholde og udbygge muligheden for at få en god beskæftigelsesudvikling fremover gennem en fornuftig erhvervsudvikling, og det kræver altså, at man ikke bare går ud og beskatter alt, hvad der rager op over 5 fod. Det er altså det synspunkt, som ligger bag regeringens nuværende holdning.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 775

9) Til landbrugs- og fiskeriministeren af:

Kristen Touborg (SF):

»Hvordan vil ministeren konkret og i praksis sikre, at animalske producenter, der opnår det statskontrollerede ømærke på deres produkter, ikke har fodret deres dyr med foder- eller til sætningsstoffer, der er fremstillet ved anvendelse af Monsanto's gensplejede sojabønner?«

Skriftlig begrundelse

Ifølge de økologiske regler er der i dag mulighed for at anvende op til 25 pct. ikkeøkologisk foder – men det er samtidig fastsat, at det ikke må være gensplejset. For at sikre troværdigheden af det danske ømærke er det afgørende, at kontrollen med det ikkeøkologisk foder tænkes grundigt igennem i alle led.

Kristen Touborg (SF):

Baggrunden for spørgsmålet er, at jeg finder det af afgørende betydning, at såvel økologiske landmænd som landmænd, der driver traditionelt landbrug, kan sikre sig foderstoffer, som med garanti er fri for gensplejede produkter.

Jeg har i formiddag kontakten min egen foderstofvirksomhed for at høre, om den kunne give en sådan garanti. Det kunne den ikke, og derfor håber jeg, landbrugsministeren vil være enig i at bakke mit initiativ op, så forbrugerne kan være helt sikre på, at de ikke får fødemidler, hvori gensplejede produkter indgår.

Landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen):

Af bekendtgørelsen om økologisk jordbrugsproduktion fremgår det, at genmodificerede foderstoffer ikke må anvendes. Reglen gælder således både for økologisk og ikkeøkologisk foder, der anvendes til økologiske dyr.

I henhold til den generelle foderstovlovgivning er der ikke krav om mærkning af foderstoffer, der indeholder GMO'er. Kommissionen arbejder i øjeblikket på et forslag til et direktiv på området, men indtil videre kan man ikke fra dansk side stille krav om mærkning. Dette gælder både for konventionelt og økologisk foder, der anvendes til økologiske dyr. Det er således ikke muligt at stille krav om, at foder til økologiske dyr skal være mærket, hvis det indeholder GMO'er, og det er derfor op til jordbrugerne at

forlange dokumentation fra foderstofleverandørerne for, at indkøbt foder ikke indeholder GMO'er.

På baggrund af den aktuelle situation vil Plantedirektoratet ved en ændring af økologibekendtgørelsen kræve af samtlige økologiske jordbrugere, at de skal forlange dokumentation ved køb af foderstoffer. Plantedirektoratet vil kontrollere dette ved kontroleftersynene.

Kristen Touborg (SF):

Jeg siger tak for besvarelsen.

Jeg må så sige, at jeg måske nok finder, at ministeren skyder ansvaret noget fra sig, skyder ansvaret fra lovgiverne og over på producenterne. For det er jo godt nok at sige, at man som producent skal sikre sig denne dokumentation, men mit eksempel fra i formiddags viser jo, at den dokumentation er meget vanskelig at opnå, idet foderstofvirksomhederne ikke tør give garantien.

Jeg skal dog for helhedens skyld også oplyse, at der var ét foderstoffirma, der sagde, at de i begrænset omfang kunne levere foderstoffer, som stammede fra dansk producerede planter, og at de derfor ville være fri for gensplejede midler.

Men jeg vil godt spørge ministeren, om man ikke vil gå mere ind og give en hjælp til såvel økologiske landmænd som traditionelle landmænd, så det ikke kun er landmændene, der har denne dokumentationspligt, da det forekommer at være en ret umulig opgave for os bønder at klare. Altså finder ministeren ikke, at det er et ansvar, vi som lovgivere må gå ind og tage?

Landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg vil gerne understrege, at som udgangspunkt er dette et kommercielt forhold imellem køber og sælger, og jeg er faktisk meget overbevist om, at hvis der er købere, vil der også være sælgere.

Men Plantedirektoratet vil selvfølgelig gerne være behjælpelig. Der har været kontakt til LØJ, altså Landsorganisationen af Økologer, og der er ingen tvivl om, at vi vil være behjælpelige på det praktiske plan i forhold til skema, og hvad ved jeg, i den kommende tid. Der vil være en dialog; det skal ikke være det, det skorter på.

Men jeg må fastholde mit indledende svar, selv om det var kort, nemlig at det først og fremmest står klart i vores økologibekendtgørelse, at det er et ansvar, som påhviler den enkelte økolog.

Kristen Touborg (SF):

Jeg har et par yderligere spørgsmål til landbrugsministeren. Det ene er, om ministeren vil arbejde for, at det sikres, at der bliver mulighed for en separation af de fodermidler, som er gensplejsede, og dem, som ikke er gensplejsede, og belyse de muligheder, der måtte være i det.

Det andet, jeg godt vil spørge ministeren om, er, om det vil være muligt at sikre, at kødprodukter, der er fremstillet uden gensplejsede midler, kan mærkes, så forbrugerne kan have den sikkerhed. Det kunne måske f.eks. være i forbindelse med det nye kødmærke, som ministeren jo også har været fremme med.

Jørn Jespersen (SF):

Landbrugsministeren siger, at det er op til den enkelte producent selv at sikre sig dokumentation for, at det foder, som han indkøber, er fri for gensplejsede organismer.

I den anledning vil jeg godt spørge om to ting. For det første: Kan ministeren garantere, at det i praksis er muligt for den enkelte landmand at få den dokumentation? Og for det andet: Kan ministeren garantere, at den dokumentation vil være troværdig?

Landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen):

Til hr. Jørn Jespersen vil jeg sige: Man kan jo bede en regering om at garantere mange, mange forskellige ting. Men at vi også skulle kunne garantere ting på et kommercielt område som dette her, synes jeg er særdeles vanskeligt.

Men jeg har endnu ikke oplevet en situation, hvor der har været efterspørgsel, og hvor man så ikke også har været i stand til at tilfredsstille denne efterspørgsel. Der vil givetvis være mange rundt omkring, som ønsker at få noget foder, som ikke er gensplejset, og så må det være op til den, som sælger det, efterfølgende at dokumentere det.

Vi er i øvrigt vant til fra Plantedirektoratets side og fra anden side at efterprøve en sådan dokumentation, så det vil vi også kunne i det her tilfælde, er jeg overbevist om.

Det er også delvis et svar til hr. Kristen Touborg, for det må være sælgeren, som dokumenterer, at der ikke indgår GMO'er i det pågældende foderstof.

Om det andet spørgsmål om kødprodukter vil jeg sige, at det ligger uden for spørgsmålet, og at det er en anden ministers ressortområde, men jeg vil da gerne tilføje, når det er sagt, at vi

har forskellige frivillige ordninger. Vi har en, som er ved at blive sat i gang i øjeblikket, og er der et forbruger-detailhandelkrav om de her ting, ja, så er regeringen bestemt til at tale med. Vi ønsker, at forbrugerne skal have så sikre og gode oplysninger som overhovedet muligt.

Jørn Jespersen (SF):

Når ministeren siger, at han endnu ikke har været ude for, at når der var efterspørgsel efter bestemte varer, at så kom udbudet ikke også, så vil jeg da anbefale ministeren at kigge lidt på den generelle situation på området økologiske fødevarer, for dér har vi jo i mange år været ude for den situation, at der er en massiv efterspørgsel, som ikke kan imødekommes og slet ikke med danske økologiske produkter.

Men i den konkrete sag her bliver jeg nødt til at spørge, om ministerens svar skal opfattes på den måde, at ministeren ikke agter at tage nogen som helst initiativer for at sikre en mærkning også af foderstoffer, så landmænd, konventionelle såvel som økologiske, får et frit valg, når de indkøber deres foderstoffer.

Skal jeg virkelig forstå det sådan, at ministeren ikke agter at tage nogen initiativer på området?

Kristen Touborg (SF):

Det er i forlængelse af hr. Jørn Jespersens spørgsmål. Jeg vil gerne lige sikre mig, at jeg har forstået landbrugsministeren ret, når ministeren efter det, jeg har opfattet, siger: Jeg agter ikke at foretage mig noget som helst, selv om det i praksis har vist sig, at det er umuligt for landmanden at gå hen og købe foderstoffer, som med sikkerhed er fri for gensplejsede produkter. Er det rigtigt forstået?

Landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen):

Må jeg sige, at nu er det jo ikke så forfærdelig lang tid siden, at svaret blev givet. Det er inden for nogle minutter, og derfor forstår jeg slet ikke hr. Kristen Touborgs konklusion om, at jeg ikke agter at foretage mig noget som helst.

Jeg sagde for ganske få minutter siden, at det i princippet klart er den enkelte økolog, som har dette ansvar. Sådan har det været igennem en lang periode, og sådan vil det også være i fremtiden. Men jeg gav også klart udtryk for, at vi er i dialog med Landsorganisationen af Økologer. Vi vil være behjælpelig med at håndtere denne situation, og det er vi i en dialog om, så der er givet en hjælpende hånd her.

Så spørger hr. Jørn Jespersen også sådan en anelse demagogisk, om jeg ikke vil arbejde for, at der bliver mærkning. Jo, men vi har den situation, at der i dag er fuld harmonisering, når det gælder foderstofdirektivet. Vi er på vej til at ændre dette direktiv. I denne proces, som er i gang i øjeblikket, vil det være en dansk prioritet, en høj prioritet, som jeg tror vi vil dele med en række andre lande, at det skal være muligt at mærke foderstoffer, der indeholder GMO'er.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg vil gerne bede ministeren bekræfte, at sådan som jeg opfatter det, vil ministeren fastholde, at de økologiske varer ikke i noget led, når det drejer sig om kødproduktion, har været i forbindelse med GMO'er, sådan som det er i bekendtgørelsen af april i år.

Jeg opfatter det sådan, at det er det, der er indholdet i landbrugsministerens svar, at man vil fastholde det og derigennem garantere forbrugerne, at økologisk mærkede varer er fri for gensplejsede produkter, når det drejer sig om animalske fødevarer, og at ministeren også vil forsøge at forfægte det standpunkt i alle andre sammenhænge.

Det vil jeg gerne have bekræftet, så forbrugeren har en garanti for, at varer med det økologiske mærke er fri for gensplejsede produkter.

Landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen):

Ja, jeg vil gerne bekræfte, at det er det, vi vil arbejde for. Udlægningen var korrekt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 776

10) Til landbrugs- og fiskeriministeren af:

Kristen Touborg (SF):

»Vil ministeren sikre, at introduktionen af Monsanto gensplejsede sojabønner på det danske marked ikke pålægger de økologiske producenter yderligere økonomiske byrder?«

Landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Kristen Touborg spørger, om ministeren vil sikre, at der ikke pålægges økologiske producenter yderligere økonomisk byrde ved indførelsen af en gensplejset sojabønne, og dér kan jeg svare kort, klart og tydeligt, at det vil jeg ikke sikre.

Kristen Touborg (SF):

Det var ikke noget opmuntrende svar at få. Jeg havde måske tænkt mig, om man ville gå ind og sikre, at det ikke automatisk blev pålagt de økologiske landmænd, da vi jo må erkende, at der er problemer nok, specielt i starten, ved at gå hen og lave økologisk landbrug.

Men jeg kan så forstå – og det vil vel også være en naturlig følge af ministerens første svar – at det ikke er noget, ministeren vil gå ind i.

Jeg må vel så spørge, om det er som ved mit første spørgsmål, at ministeren ikke agter at gøre noget som helst ud over at gå i en dialog for at afklare de her forhold.

Landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg må anholde hr. Kristen Touborgs udtalelse om, at jeg ikke agter at gøre noget på det økologiske område. Der er faktisk taget en række initiativer igennem de seneste år, faktisk siden vi fik regeringsskiftet i januar 1993.

Det, hr. Kristen Touborg beder om, er, at i et i øvrigt kommercielt forhold skulle regeringen gå ind med en eller anden check, som vi ikke kender beløbet på, og garantere et beløb. Det økologiske koncept har fravalgt nogle ting, kunstgødning, pesticider og GMO'er. Det er det, der er i konceptet, og skulle vi så gå ind her i dag og give en check, som vi overhovedet ikke kender størrelsen af? Det synes jeg ikke ville være en fornuftig omgang med pengene, og det ville i øvrigt også være i modstrid med den måde, vi fra regeringens side har forsøgt at håndtere økologien på, og som trods alt har haft ikke så ringe en succes endda.

Kristen Touborg (SF):

Nu var det ikke sådan, at jeg har tænkt mig, at regeringen skulle give en blankocheck til økologerne på det her område. Min tanke var såmænd blot noget i retning af, om ministeren vil gå ind og holde øje med, hvorvidt der vil ske meget store prisstigninger på økologisk foder, fordi der nu fremover er en risiko for, at det vil indeholde gensplejsede produkter, altså forstået på den måde, at det sandsynligvis fremover vil blive nødvendigt, at økologerne kun køber danske produkter, som er den eneste mulighed for at være helt sikker på, at det ikke er gensplejset.

Landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg vil gerne sige til hr. Kristen Touborg: Jo, jeg vil gerne holde øje med, om der bliver voldsomme prisstigninger på det her område, men det er i øvrigt et frit marked at sælge foderstoffer. Det eneste hjørne, jeg kan se på, kan være konkurrencelovgivningen, men den tror jeg ikke kan komme i betragtning på det her område.

Jørn Jespersen (SF):

Synes ministeren, det ville være rimeligt, hvis det går sådan, at fordi det amerikanske firma Monsanto ikke ønsker at holde deres gensplejede sojabønner adskilt fra de ikkegensplejede, så får vi en situation, hvor produktionsomkostningerne stiger væsentligt for de økologiske landmænd? Synes ministeren, at det ville være en rimelig udvikling?

Landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg synes, det ville være en uheldig udvikling, men jeg er ret overbevist om, at der vil være udbud også af noget, der ikke er gensplejset, i den kommende tid, og det er så de producenter, økologerne vil henvende sig til; så jeg er ikke så pessimistisk på dette område.

Men i forlængelse af hr. Kristen Touborgs spørgsmål før: Ja, vi vil selvfølgelig holde øje med, hvad der sker, og diskutere undervejs, hvordan udviklingen er, men jeg har ingen aktuelle planer om hverken at give nogen garanti eller noget andet.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg vil gerne spørge ministeren, om det kunne blive konsekvensen af det her, at man tilnærmede statsreglerne til LØJ's regler, hvor det er 100 pct. nationalt produceret foder, og derigennem kan man jo blive fri for gensplejede produkter. Er det det, der i værste fald kan blive udgangen på det her: at man ikke kan basere sig på konventionelt indkøbt foder, som er baseret på soja?

Landbrugs- og fiskeriministeren (Henrik Dam Kristensen):

Man kan forestille sig så meget, og jeg forstår i øvrigt også, at økologerne selv er interesseret i at hæve den procent så meget som overhovedet muligt. Men det vil så have nogle andre konsekvenser i forhold til volumen af økologien, så der vil undervejs i den diskussion være forskellige hensyn, som skal afvejes.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 773

11) Til justitsministeren af:

Tommy Dinesen (SF):

»Hvad agter ministeren at foretage sig med baggrund i henvendelsen fra støttegruppen bag Scandinavian Star vedrørende en undersøgelse af ejerforholdet bag skibet?«

Tommy Dinesen (SF):

Støttegruppen bag Scandinavian Star havde et møde med justitsministeren den 25. april, hvor man havde gjort et større detektivarbejde og fundet frem til, at de to dømte redere i sagen måske alene var stråmænd, og at der var andre, der ikke var blevet anklaget eller dømt i denne sag.

Jeg har så et par gange skriftligt spurgt justitsministeren, hvad ministeren agter at gøre med baggrund i støttegruppens henvendelse. Der er efterhånden gået lang tid, så det er baggrunden for, at spørgsmålet nu bliver stillet i salen i dag.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Det er rigtigt, at der har været den henvendelse, og jeg synes også, det er en forfærdelig begivenhed, der er sket. Derfor har vi taget henvendelsen alvorligt.

Henvendelsen er gået på to ting, dels på Rigsadvokatens afgørelse i sagen, og dels på, om der var nye oplysninger, der kunne påvirke sagen. Fordi vi har taget sagen alvorligt, har der også været flere kontakter med dem, der har rejst spørgsmålet i støttegruppen.

Der er kommet nyt materiale, der har været afholdt møder med dem i ministeriet, og ministeriet er nu ved at have afsluttet sit arbejde. Jeg har derfor aftalt møde med støttegruppen i næste uge.

Tommy Dinesen (SF):

Kan ministeren sige noget om, hvad resultatet af de undersøgelser bliver? Der har været noget fremme i dele af pressen om, at ministeren vil følge det, som Henning Fode har sagt, nemlig at sagen er for gammel, og at man derfor ikke kan undersøge den. Når jeg tager det op her, er det selvfølgelig, fordi det er en alvorlig sag, især for de efterladte til de 150 døde.

Jeg synes ærlig talt, det kræves, at de får et svar, således at de ved, hvad der vil ske i denne sag. Men vil ministeren sige noget på nuværende tidspunkt om, hvorvidt der bliver en undersøgelse?

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Det er rigtigt, at det bl.a. drejede sig om Rigsadvokatens afgørelse om forældelse. Forældelsesfristen er jo fastlagt i lovgivningen, så man kan sådan set se i lovgivningen, hvad forældelsesreglerne siger.

Derudover har der været en diskussion af, om der er kommet nye oplysninger frem, der kan belyse sagen på en anden måde. Jeg mener sådan set, det er rigtigt, at jeg tager det møde med støttegruppen, der har rejst spørgsmålet over for mig, inden jeg mere detaljeret besvarer spørgsmålet. Men vi er som sagt så tæt på afslutningen af gennemgangen, at der er berammet et møde i næste uge.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Anden næstformand (Henning Grove):

Som tidligere meddelt udsættes det som nr. 12 opførte spørgsmål, nr. S 774, efter aftale med spørgeren til næste spørgetid. Spørgsmålet lyder således:

Spm. nr. S 774

12) Til undervisningsministeren (6/12 96) af:

Frank Dahlgaard (KF)

»Hvilke holdepunkter har ministeren for sine udtalelser om, at der siden gennemførelsen af den internationale læseundersøgelse i 1991 er sket forbedringer af danske skolebørns læsefærdigheder?«

Skriftlig begrundelse

Under forespørgselsdebatten den 29. november 1996 om folkeskolens kvalitet (F 20) gav ministeren udtryk for ærgrelse over, at man stadig i debatten trækker de dårlige danske resultater fra den internationale læseundersøgelse frem. Der er nemlig ifølge ministeren sket meget positivt siden. Blandt andet er der taget en række

initiativer, der vil forbedre skolebørns læsefærdigheder. Imidlertid viser en ny læseundersøgelse foretaget af Danmarks Pædagogiske Institut, at børnene i 10 hovedstadskommuner ikke er blevet bedre til at læse siden den internationale undersøgelse fra 1991. De er tværtimod blevet dårligere. Som det fremgår af Undervisningsministeriets eget Nyhedsbrev nr. 19 (2. december 1996), viser de generelle prøveresultater af den nye læseundersøgelse i hovedstadsområdet, at »der bliver stadig færre dygtige læsere og flere svage«.

Bortfaldet spørgsmål

Anden næstformand (Henning Grove):

Spørgsmål nr. S 772, der er stillet til statsministeren af fru Anni Svanholt, er taget tilbage af spørgeren. Spørgsmålet, der hermed er bortfaldet, lød således:

Spm. nr. S 772

13) Til statsministeren (6/12 96) af:

Anni Svanholt (SF):

»Hvad er baggrunden for, at statsministeren endnu ikke har udpeget en ny forkvinde for Det Internationale Ligestillingsudvalg, og hvornår agter statsministeren at foretage udpegningen?«

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af beslutningsforslag nr.

B 61:

Forslag til folketingsbeslutning om nedlæggelse af amtskommunerne.

Af Aage Brusgaard (FP) og Pia Kjærsgaard (DF) m.fl.

(Fremsat 14/11 96).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Der er noget nyt ved det beslutningsforslag, som vi behandler i dag. Det er ikke indholdet, men den kendsgerning, at denne gang har